

SPOLEČNOST PRO OČISTĚNÍ
TRPASLÍKA V OČÍCH SVĚTOVÉ
VEŘEJNOSTI

Plantážník

4.

SRPEN 1983

Nepronášejte

PLANTAZNÍK

YETI KLUB BRNO

SPOLČNOST PRO

VEREČNOSTI

OCISTENÍ TRASLIVA Y OCÍCH

4.

SRPEN
1983

POVÍDÁNÍ PRO TY, KDO MAJ TOULAVÉ BOTY.

VYDÁVAJÍ: BELMONDO, SAM, VÍTA

LĚTO

PONDĚLNÍ DÁNO
NÁS ROZVÁŽÍ.
OPÁLENÉ DO ZLATA.

NEDELE
SMĚLA SE
BAREVNÝM SLUNCEM.

A STRIDEK PAPROKU
VPADL DO BLATA.

PONDĚLÍ
JE
USMĚVAVÝM PRINCEM.

[LIDKA]

Ahoj!

No a je to tady!!! Konečně tentokrát vychází náš Plantážník v té podobě jaká nám nejvíc vyhovuje. Jak tento styl bude vyhovovat vám zatím nemůžeme vědět, ale napište nám o tom !!!!

A na úvod místo přivítání a oficiálností raději malé

ZAMYŠLENÍ /tentokrát nádražní/

➔ **p r v n í** aneb co všechno lze uvidět a uslyšet

"Co žerete zmrzlinu, vy hovača, vole!", řval přes půl nádraží člověk v maskáči s velkou stříbrnou šerifskou hvězdou a uzdou na zádech. Bylo jich víc a ze žracáků jim vykukovaly lahve tvrdých značek. Sami již byli jemně posilnění. Rozhovor se dále nesl v duchu domácího zvířectva a Švejkových odborných znalostí ...

➔ **d r u h é** aneb trampové, vyznavači oblých tvarů bečkovitých
Bylo jich asi osm - vlekli se ztěžkle pátým nástupištěm. Typičtí trampové - tedy podle oblečení a ustrojení. V jejich čele se klátil šňad šerif a kolem krku se mu houpala pípa ...

➔ **t ř e t í** aneb vzali jsme opravdu jen to nejnutnější
Nejdřív je vidět v chodbičce vagónu obrovitý vak, potom člověk. Nakonec jsou čtyři - dva lidi a dva vaky. Ten vyšší /člověk ne vak/: "A vzals to všechno?" "Jo jasně, dyk sem si psal!", odpovídá nižší. Ještě si koupí deset piv na cestu a jede se. Z řeči vyplývá, že jedou do kempu, pardon tedy do autokempu, kde budou baby a chlast. Pak se ten vysokaj udeří do čela: "Krucinál, já nechal doma badminton!"

A teď už jen malý úkol pro vás! Jaký?
No přece to ZAMYŠLENÍ

AD ŠVEJK

Haškova genialita je v tom, že proti tomu systému postavil prostého člověka. Trochu filutu, trochu koumáka, který se nebojí. Švejk přece nebyl lhostejný, jak se mu vytýkalo. Je to činorodý člověk, který je stále v akci. Samozřejmě se mu zhusta něco nepovede a to buď nerado nebo z úmyslu. Pokud tím něco rozvrací, tak monarchistické Rakousko, ale lhostejný není nikdy! Je trochu cynický, ale není nihilista. Uznává hodnoty a především pro prostého člověka tu nejcennější - a to je život. Kdyby tomu bylo jinak, jak by mohl dosáhnout takové obliby u čtenářů na celém světě? Vytýkali mu přizpůsobivost. Švejk rád přitakává to je pravda. Ale myslí si svoje a jedná podle zdravého rozumu. Jemu nelze hlásat nesmysly, protože je buď rychle uskutečnit nebo na ně odpoví stejně. Švejk je vítězem zdravého rozumu. Kdyby tohle byla naše národní povaha, nebylo by to špatné. CO ŘÍKÁTE ???

Úroveň humoristického týdeníku Dikobraz v posledních letech klesla, ale jak je vidět z předchozího článku zase se blýská na lepší časy. Alespoň já jsem se u něho nasmál dost jenže když tak o tom přemýšlím, tak je taky k pláči !!!

PŘIJÍMÁNÍ STUDENTŮ DO VYSOKÉHO

UČENÍ TRPASLÍKÁŘSKÉHO

S trpaslíkářským pozdravem "Hej-hau" vás ze VUTR Co nejraději vítáme při čtení těchto řádek. Už je to tady. Naše vysoké učení má nové studenty. Ačkoliv jsou všichni ve vědeckých otázkách praví zelenáči, málo jim teče po bradě, přesto jak ukázaly náročné přijímací zkoušky se mají čile k světu. Fanátného dne 7.5.1983 se dostavili před tříčlennou komisí odborníků na slovo vzatých:

Za Politickou Fakultu Rychlých Čipů.....prof. Belmondo

Za Fakultu Trpasličích Umění.....prof. Víta

Za Fakultu Teoretické Trpaslíkologie.....prof. Sam

První sítka, kde se odčlila pleť od zrna, se staly přijímací testy. Test politické fakulty, obsahující 11 otázek, ukázal skýšlení každého jednotlivce a jeho vztah k politice VUTR, zvláště pak klíčová otázka jedenáctá. Druhý, neméně důležitý test zjišťoval znalosti studentů z teoretické trpaslíkologie. Řádkový student zde byl zmaten správností všech tří odpovědí na sedmou otázku a nesprávností všech tří odpovědí na otázku devátou - to, aby se nevytáhnul na svého učitele.

V ústní zkoušce teoreticko-talentové, kromě dalších šalamounských otázek jako „zá má rád přijímaný své učitele, museli všichni adepti prokázat vědecké myšlení při vysvětlování jevů. A talentové umění při kreslení a básnění.

A jak listujeme zkušebními zprávami né každému se to podařilo na výbernou. /VUTR si vyhrazuje právo některé dobré postřehy z teoretické trpaslíkologie peněkuá upravit, dát jim správný směr/

1. Radka + Fan : V testu politickém pouze lechce zaváhali, za to v testu TT, stydět se, takový nadějný studenti a tolik chyb. Ústní a talentové zvládli výborně.

BLESK/Kulový blesk/

Trpaslíci jsou národ čilí
ke Sněhurce vždy pak milí

Všude, všude kolem nás
hejma trpaslíků zas

o kulový blesk. Dále existují jedinci s baretkou, jež blesky odpuzují /má vliv také jejich vzezření/

Existují trpaslíci, kteří ke svou čepici se špičatým hrotem. Mají nasazenou na hlavě, houfují se do shluků a přemisťují se velkou rychlostí. Je-li shluk ve tvaru koule, jedná se

PŘIJATÍ

2. Pará + Předák : Excelovali v testech, vpisky typu "Sam jediné Sam" ukázali, že mají dobrý vztah k profesorům. Jen tak dál haší. V talentových bude třeba jejich mladistvé bouření usměrnit.

Víta Víta Víta trpaslík ať žije
hurá hurá hurá trpaslík hez bije

Trpaslíky nám moc rád
chci být s nimi kamarád
trpaslík bez fajfky
je jak Předák bez cigarety

3. Uje + Gly : Slabé znalosti, lepší to bylo v talentovkách až na Uju, která si básničkou připomněla svoji slavnou uměleckou éru v předškolním věku. Jinak chytří, ale líní studenti. Gly prokázal svoji bájnou fantazií - te ti bude později pomáhat při řešení vědeckých problémů.

Víta nosí trpaslíka
na krku místo dučlíka

Chceš-li poznat trpaslíky
podívej se na prsa Víti
I když je vlastně jen jeden
je z milionů stvořen
nech sílí a skvělá ATRU
musí ovšem pít TATRU

PŘIJATI

Vybuch je způsoben tím, že určitá typy trpaslíků se s velkou
naštávájí - což vede k kumulaci jejich hněvu a nenávratným
zakoučením, že vzteky pukají. Také se ohromávají ve speciálních
sálech, kde uvádějí v pohyb své kamarády a spolu s nimi s velkým
zpenalením spěchají na povrch malými chodbičkami a tak vytriská-
vají. Mase jakových jedinců se říká LÁVA.

4. Sharp + Jarmila : V testech uspokojivě, především v politických.
Jarmila zdůrazňuje, že trpaslík má rád holčičky. Proč ne, ale to není
čímencou pouze trpaslíků, tím není převratný. Celý zkušební tým
vyjádřil spokojenost s oběma studenty, takže oba učenosti máte
stejnou. Sharp má trpaslíka rád a to je správné.

Trpaslík je maličký
přesto má rád holčičky

Každý trpaslík ze sádry
umí dělat kus parády
šedý je i na krku
ale je jen z papírku

Skupenská zma

Pro objasnění si zvolíme
nejjednodušší látku, kterou
je voda. Předpokládáme, že
voda je ve stavu kapalném.
Ochlazování vzniká rozšířením zvýšené teploty, která dále způsobuje
zimnici. Období, ve kterém dochází k tomuto jevu nazýváme "zimou".
Trpaslíci jsou k sobě chladní, nemluví spolu, ale je jim zima a tis-
kne se jeden na druhého. Ustává častější pohyb, místo vody se obje-
vuje led. Zpětný pohyb je způsoben sexuální vzrušením obou pohlaví
převážně na jaře a v létě.

PŘIJATI

5. bratři Veselí, Sam + Hum

Bez prolévů proklouzli naštrahama přijímacích testů. Ale ty ústní.
Namalovat trpaslíka jako zvoníka u Matky Boží a v básni tak odejít
od tématu, to se ještě nikomu nepovedlo. Nutné však v tom spatřovat
také umění a ve vědeckých diskusích se tato taktika také často
používá. Profesoru Vítovi se velmi klepaly ruce, když dával znamení
souhlasu. Princip zděviže vysvětlil v zásadě správně.

Malovat to není řemeslo
psát básně to by šlo

Trpaslík je velmi krásný
majitel je velmi krásný
máme ho všichni rádi
jsme jeho kamarádi

8. Katka + Jarek /Eliášovi/

Vy budete muset dlouho studovat, profesor Belmonte byl velmi nespokojen, v teoretických znalostech budíž vás osluzou, že máte s předmětem zájem. Malby připomínají nějaký nový neznámý styl, za to v básních jste správně pochopili spojitost vettilogického a trpaslikologického programu. Jste nadaní studenti, jenom se trochu k tomu učení přikvět.

Trpaslíček na židli
sedí si a přemýšlí
z fajfky si pokuřuje
naš yettim se pohoršuje
přáče se jen toulat
a nechat se hledat

O tom co je kolem
nemám vůbec pojem
spěchám ale děti
čeká na mne Yetti
Jednoho ale v mysli mám
trpaslíka uctívám

Vítr a déšť

Záleží na kondici trpaslíků. Je-li dobrá, kolektivní vyprazdňování plic způsobí velký vítr, není-li - malý vítr. Léšt je přirozenou snahou jejich hravosti. Nejdřív hračky a pak plačky. Stane-li se to vícero, vzniká déšť

PŘIJATI

9. A konečně výtečník Debra

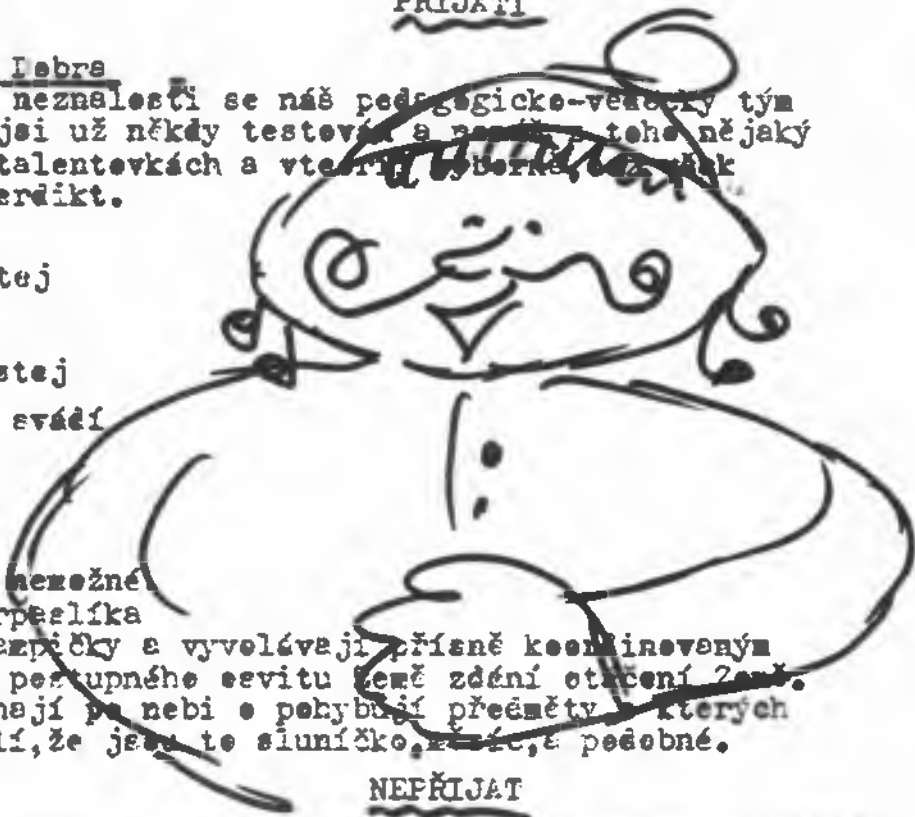
S takovými zásadními neznalostmi se náš pedagogicko-vedecký tým setkal poprvé. Nebyl-jai už někdy testován a navíc, toho nějaký ošklivý zážitek? V talentovkách a vteřině vyberná, což však nezměnilo výsledný verdikt.

Trpaslíku nebuď tlustej
obezita řádí
Bej a místo velmi hustej
v autobusech všichni svádí

Střídání dne a noci

Trpaslíci se snaží o nemožné.
Na pokyn vedoucího trpaslíka
postupně rozsvěcují lampičky a vyvolávají přísaně koordinovaným
pohybovým systémem postupného sevitu téměř zdání otáčení Země.
Vybraní jedinci pobíhají po nebi a pohybují předměty, kterých
si normální lidé myslí, že jsou to sluníčko, měsíc, a podobné.

NEPŘIJAT

Slavnostně se uděluje POCHVALA Buldři a Uje za první místo v ode-
vzáání fotografií na inčexi VUTRU. /ostatní se nějak nezačarilo/

Všimli jste TRPASLIKÁŘSKÉHO POZDRAVU? Při příchodu i při odchodu
první zářaví "HEJ HOU" ostatní odpovídají "HOU HOU"
Když jste se to tak pěkně naučili, tak

HEJ HOU

VODEVŠAD

TABLA Hahaha maturanti! To se vám to teď směje, ale v době, kdy jste se potili na potítkách a třesoucí se rukou vytahovali otázky, jsme se smáli zase my. A u některých tabel i hlasitě. Nechceme nikoho kritizovat, ale zábava to byla /jako každým rokem/ - předseda vlády Fumas s typickým volebním úsměvem, národní umělec mistr Pard v cylindru, kriminálník a politický rebel Sharp v rouše beránčím, Šuška ověšená karabinama, kyterou a Šamanem atd atd atd...

EKOFOR 83 Každý snad navštívil letošní výstavu vtipů o životním prostředí, která byla skutečně šťastně instalována ve skleníku přímo na Palouku, jak nazýváme nám.svobody. Některé vtipy byly skutečně výborné v jiných jsme mohli vidět Jiranka, ale celkový dojem dobrý. Úroveň teď ponechme stranou a věnujme se zápisům v kronice. Nejenže jsme objevili několik vašich zápisů, ale také 1,5 stránkový záznam, zřejmě již staršího pána, který psal skutečně zajímavě a otevřeně o problémech, o kterých se mlčí. Např. o naší mládeži, která se jen kritizuje jak je špatná, ale nikdo nepřemýšlí proč. Vždyť ona by chtěla být dobrá, ale nemá vzory, nemá nikoho kdo by jí to ukázal. A pionýr je dnes pouze formální činnost, která děti neuspokojí. Po zrušení skauta a náboženské výchovy na školách se situace stále zhoršuje... Tolik ze zápisu. K tomu dodat snad jen to, že jsou pionýrské skupiny, které pracují dobře a že problém asi nebude ve zrušení náboženství. Ale strašně se mi to líbí protože pod tímhle zápisem byl podpis a adresa.

DRAK JE DRAK Balkon husáckého divadla Svatoboj naplněn asi 30 kamarády očekával hru amaterského souboru, jehož členem je také Pard. Zahráli pěkně a kytice, kterou mistr z obecního obdržel byla skutečně zasloužená. A na konec jsme si do noci zpívali na bungru. A taky tam byl Háthí, co je teď na rok v zeleni.

KATAPULT NA VANDRU Ne že by tvrdí hoši z Katapultu šli hoblovat kybary někde k ohni. Nicméně dopoledne před Trapsavcem nás sedíce u ohně /asi v počtu 7 lidí vodevšad/ chytil malý rockový záchvat. A tak zněly všem jistě známé tramprockové skladby AŽ, Katapult, Pálnoční závodní dráha a pak ... jsme toho už měli dost. Ale vybrali jsme zbytečnou energii vyboucháváním rytmu, výkřiky a svíjením se. Zarytí konzervativci teď budou kritizovat a kritizovat ... nakonec každej máme právo na svůj názor. Já si myslím, že jezdíme ven taky proto, abychom se nějak "vyřáčili" /tedy slušným způsobem/.

MELODIE Nevím jak komu z vás je dostupný časopis Melodie, ale já se k němu dostanu málokdy. Náhodou se mi podařilo získat 5. číslo a docela mě příjemně překvapilo - zvěst o Svojšicích, reportáž ze Sokolova /teď i o Spirituál kvintetu/, kritika na LP desku Ryvolů Zvláštní znamení touha a celá stránka o Ivo Jahelkovi. A to je určitě hodně na časopis tohoto druhu. Ona ta "naše" hudba proráží kde může. Takže - profesionálové třeště se!!!

SMRT NA VANDRU O Honzovi a tomhle článku MS píšeme dále více, ale teď uvedeme bezprostřední reakci pedagoga v.v. M. Šimka :
"Honzo, ty vole, já jsem kvůli tomu v noci nemoh usnout, to by mě nikdy nenapadlo, že se něco takového může stát!"

LOKÁTOŘI A CYLINDER Amfiteátr na Lesné, letní podvečer, divadelní hra Svatební cesta do Jiljí divadka Cylinder a vystoupení tramské skupiny Lokátoři nadějí. Když jsme po první písničce zařvali svoje UMí netušili jsme, že budeme působit takřka exoticky. Snad jen bráchové a jejich oseda tušili o co jde a Kosma, kterej seděl vedle nás. Hra byla dobrá, ještě lepší pak bylo hraní a zpívání dlouho do noci. A vůbec to bylo l.

LYRA Byla letos opět v Bratislavě. Přiznám se, že tenhle styl hudby nesleduji, ale viděl jsem záznam vystoupení hostů. Zní italská pop nebo sníš Pupo music, křepčí Ala Pugačeva v prostěradle, Smokie vzpomínají na staré dobré časy, hala duní decibely a pak se objeví kytara polepená půlměsícema a s ní skot Donovan. Brnká si, zpívá a za chvíli rozezpívá halu. Zvláštní! Vlastně ani ne! Lidí přece v dnešní době nepotřebují slyšet skupiny s perfektně propracovanou muzikou, ale spíš něco co cítí, že je jejich. něco nadčem se můžou podílet. Slavné hvězdy odkroutí vystoupení člověk se nad tím nanejvýš trochu zamyslí a nic, pak přijde někdo s takovou samozřejmou jednoduchostí a přesvědčivostí, že hvězdné myšlenky se zhroutí.

V tramské hudbě máme něco trošku podobného. Skupiny khrají, zpívají - člověk kouká, poslouchá a najednou ječ té romantiky a sentimentality nějak moc. Pak přijde Wabi Daněk, rozbírá kytaru, zazpívá úplně obyčejnou písničku, kterou člověk vezme, protože cítí že je opravdová, že je naše ...

PORTA 83 Ze slíbené reportáže o letošní Portě nebude nic neboť jsme ji nemohli dát dohromady z různých důvodů. A tak snad jen jeden odposlechnutý postřeh. Dvoranu Porty zakončuje tradiční Rosou Wabi ... celý amfiteátr zpívá a pak je konec /pro letošek/ ... uvědomují si to ale všichni. I ti co po Rose začínají pískat a řvát, že chtějí ještě /na festivalu jaké hudby to vlastně jsme ?!/. Přichází Wabi Ryvola, ten kterej stál u Prty ještě když ji poslouchalo pár desítek lidí a chce do mikrofonu něco říct. Pak se ale jen smutně vyčítavě podívá nahoru do davů a sklesle odchází. Tihle mu nestojí už ani za slovo! Mirek Kovářík neříká nic - na něm bylo letos hodně znát co tu chybělo všem - obyčejná tramská písnička ! A tak nás stále víc napadá. že svou úlohu Porta asi už dlouho plnit nebude a že se pravděpodobně přesune na jiný festival. Na jaký? Kam? Kdo ho bude pořádát? Na to dnes nikdo neodpoví!

POPELÁŘI Na našem letošním táboře vznikla nová rytmická skupina Popeláři hrající punktramský styl. Mezi dva největší hity patří "Každý ráno vstávám o půl pátý aneb válcovna blues" a "Kůzlátka, má dělátko ..." Bohužel se však celá skupina ve svém původním obsazení jen tak brzo nesejde neboť zelená je mocná barva!!!

Máte jakékoliv KLEPY o komkokoliv a čemkoliv -

- napište nám je ! Rádi otiskneme !

A Splně nakonec - jedna panič povídala, že prej budou opakovat v televizi SANDOKANA !!!

TRAMPSKÁ PÍSEŇ :

V minulých číslech Flantážíka jsme elíbili, že sem-tam budeme psát o hudbě a proto začínáme přímo od začátku:

Vývoj tramské hudby lze rozdělit do několika období. Období 1920-1929 je ve znamení první generace tramských písničkářů, kteří v této době tvořili písně především pro své domovské osady. Písně byly zpočátku textovány na cizí nápěvy, často pod vlivem exotické romantiky. Láska, taneční hudba přispívala nejvýrazněji k reprodukčnímu tvaru tramské písňové tvorby, i když vlivy starší zábavné tvorby byly taky znatelné/kuplet, kabaretní popěvek, lidovka/. Vznikají písně lyrické, ale i epika má tu své významné místo. Tramská píseň se v tomto období zfermovala tématicky i melodicky a vytvořila si osobitý instrumentál/především kytaru/.

V letech 1929-1933, vzniká velká konjunktura tramských písní, na pomoc přispívá nakladatelský průmysl. Z tramských písničkářů-amatérů se stávají zruční autoři zábavné hudby. Epické písně ustupují do pozadí a dominuje milostná lyrika, která se dobře snáší s běžnou šlágregovou produkcí. Romantika vzdálených krajů je pak vystřídána kulisou domovské osady. Menší část tramského hnutí se odštěpuje a navazuje na píseň dělnickou a pokrekovou.

Období 1933-1939 je ve znamení stabilizace tramské písně. Dochází k zúžení repertoáru i k jeho vytříbení a také ke kvalitnější interpretaci. Sběry, které vznikaly již v minulém/století-/období, se nyní částečně profesionalizují a některé z nich později definitivně odcházejí z tramského hnutí. Dochází ke zpětnému ovlivňování zábavné a taneční hudby s tramskou tematikou. Ke stabilizaci repertoáru ve vlastním hnutí přispívá i postupná přeměna putovních osad v chatové městečka a stále se množící tramské akce ve městech: taneční zábavy, divadla, kabaretní pořady.

Období 1939-1960, které bychom mohli ještě rozdělit na dvě části rokem 1948, ustupují tramské písně vlivem nových společensko-politických souvislostí. Za války se sice ještě poněkud výrazněji projevuje aktivita mimopražských osad a také jistý vliv nově nastupující generace, ale to nic nemění na sledovaném pokusu popularity tramských písničků. Nejhlubší stádium odlivu nastalo v letech 1950-1955, kdy se tramská písnička opět stahuje do svého raného osadního prostředí a řady příslušníků hnutí slábnou. Po této době přichází silný vzestup, který je způsoben především nástupem třetí generace.

Překračování příště

Červánky dohasínají, šero houstne a mlíževí stromů splývá v jednotlý celek. Prastaré berevice na stráni zpívají svou věčnou píseň. Jen tomu, kdo nerozumí jejich řeči, se zdá, že je stejná jako včera nebo před staletím. Ale zasvěcení v ní poznávají vždy jiný nápěv, jiná slova. Je časné jaro roku 1929. Jsme ještě mladí, velmi mladí. Ze tmy se vynořuje opezdílec Packard, pozdější generál Packard, a plameny ohně se odrazí na jeho výrazné tváři. Honza Kerés řekne tak o hodinu později, složil novou písničku. V té jarní noci jsme poprvé slyšeli VLAJKU. Pozorně jsme naslouchali jejím slovům a pojednau, aniž bychom si co řekli, jsme vsatli. Snaž něco prožívali i druzí z naší početné tramské rodiny. Jak jinak si vysvětlit, že se VLAJKA stala tramskou hymnou? Bez diskusí, bez hlasování, je pro nás píseň nejkrásnější.

I r č a n

Ozvěna OZVĚNY

Jedna z nejznámějších trampských skupin u nás získala na kraji kole Porty 2.místo.- Brněnská Ozvěna, pořádající už šestou desítku svých večerů písni táborových ohňů.

Přes všechny úspěchy a krásné písničky se přece jen objeví v mysli nejednoho z nás otazník nad takovým umístěním. Nechci tím nikoho obviňovat, ale když se podíváme na 1.místo Poutníků /kteří zdaleka letos nehráli v takové formě jako loni/, nabízí se řešení - Porta za zásluhy - Ozvěna. Poutníci a ostatní se mohou ucházet o další místa!

Když přeskočíme až do předkol městského kola zjistíme že Lokátoři vypadli už tady. Zvláštní u skupiny, která hraje opravdu trampskou hudbu /což současná Ozvěna nečiní/ a má písničky přinejmenším stejně kvalitní. O Ivorí a jejím hlase se mi už raději nechce ani zmiňovat. Zkrátka Lokátoři mají všechno a chybí jim jen to jedno jediné - tradice, to je ovšem u nás to nejpodstatnější.

A teď zase k Ozvěně. Byly doby kdy jsem na jejich večery chodil s nadšením a teď se musím pořád zamýšlet nad tím co se změnilo a proč. Proč dnes chodí kamarádi na Ozvěnu jen kvůli hostům a kvůli tomu, že tam potkají známé, které by jinde tak pohromadě nepotkali? Proč se po nových písničkách Ozvěny ozývá pořád chladnější UMÍ?! To přece není v nás, kteří do Líšně jezdíme! Jsou už i tací, kteří nad Ozvěnou láskou hýl - já věřím, že je to krize, ze které se dá dostat. A i kdyby to dopadlo všelijak, určitě Ozvěna patřila mezi naše nejlepší trampské skupiny. Takže nezbyvá než čekat a zpívat si ono nepřekonatelné

Já se mám, ty se máš
postavíme most, TLESK TLESK
z písni co hrajem zpíváme
všem lidem pro radost ...

LP DESKA Wabi Daněk

Wabi natáčí v brněnském studiu dlouhohrající desku. Konečně jsme se dočkali, ale pozor těch výlsků zase tolik nebude! Takže kdo dřív přijde, ten poslouchá. Původní záměr byl nahrát písničky přímo z nějakého vystoupení a ve studiu je podbarvit hudbou. Z toho nakonec sešlo a tak vzniká studiová deska. Už jste slyšeli některou ze studiových nahrávek Wabiho? Já ano a divím se, že to vůbec Wabi pustí. Muzikantaky je všechno samozřejmě v pořádku a perfektní, ale vytrácí se to, co člověk prožívá při přímém poslechu - kontakt. No a na těchto deskách hrají mimo jiné AG FLEK, Šlach z Poutníků ... Takže uvidíme, ale jsem pesimista mně se prostě Wabi líbí tak jak hraje a zpívá sám. Možná je to jen hloupý zvyk.

Čystě se také natáčel LP desky Poutníků.

FESTIVAL TRAMPSKÝCH PÍSNÍ

Horní Jelení 23.-29.5.

Letos probíhal již 8.ročník

V pátek pořádající TO Zlatá řeka přivítala u ohně účastníky, kteří tu již byli. Zbytek pak přijel na sobotu, kdy festival proběhl. V 10 hodin dopoledne bylo v sokolovně 1.kolo. Snad po obědě se uskutečnila výstavka tramských kutilů /kresby, vtipy, fotky, krosny/. V 15 hodin festival pokračoval 2. kolem, kde se již představila pozdější vítězná skupina Blata z Prahy. Dalším neméněhodnotným programem bylo promítání skvělých grotesek od Walta Disneyho. Diváci i skupiny si zatím trochu odpočali od hudby a mohlo tedy proběhnout finále.

Suverénně zvítězila Blata se svým "Tulákem a bludičkou". Trochu o písni: Byla nalaďena do tajemna až vábna podivných bažin. Na pódiu se sešepilo a oetřil hoši od zvuku učelali mikrofonům ozvěnu. Z pódia to cinklo a pak zabublalo /tento krok způsobil ječen člen skupiny s karloverskou popíječí nádobou, jenž měl zavěšenu na krku a do ní - kdoví co tam měl - bublal hadičkou z ust/.

Text Každou noc sním o dívce
lákový co v bažinách má dům
Snad dneska sním spatřit
tvář spanilou, co dává smysl snům.
Bludička vábí /na svou krásu a jídlo/
Já jsem jenom vobyčejnej tulák
co pod širákem spí
já bych jí stěží kromě svých příběhů
mohl nabídnout víc.

Cink, bublání i ozvěna dozněly.

Ticho na moment a pak nadšené tleskání. Jinak neoficiálně čtvrtým členem skupiny na pódiu byl se svou nastávající maminkou její budoucí potomek.

Ostetní skupiny se líbily taky a Kolaps všechny skvěle bavil. Když se potom na pódiu vyhodnocovalo kdo z koho a děkovalo se pořadatelům, hledal se též nejvzdálenější účastník. Když se konečně ti co se postupně přihlašovali vzájemně vytrumfovali, ozvalo se najednou do ticha: "Što ty gavariš!"

A pak u táboráku na hřišti, kde všechno začalo, také zase k ránu doznělo

-básnička /spíš hádanka/ k vědecké expedici

TAK UŽ SE JEDE

Bim a Bam utíkají dozadu
a nařikají
V očích mají červenou
Souhlasíš s nimi,
z novoru tě však nevytrhnou
neboť právě řešíte velké
yettiologické a trpaslíkologické
problémy

/ F A N , Holice /

Vy neříkáte nic? NO TO SNAD NE!

Pod celtou hangáru sedí zarostlý člověk, v klíně drží kytaru, brnká a zpívá ... wabi daně! Není to zrovna on, ale něčím mi ho strašně připomíná - snad písničkami, snad výpovědí nás všech ve svých textech, snad povídáním. Ale je mi bližší, je to totiž kamarád Bubla.

Zpívá o České Kanadě, o kraji kde jsme každým rokem, o úzkokolejce která se kroutí mezi lesy a rybníky a patří mezi naše nejkrásnější železniční tratě. Mnozí si jistě ještě pamatují dobu plošinových vozů s oblak páry za supějící lokomotivou ..

Kde jsou ty chvíle, kdy jezdíval jsem rád
tím vláčkem s párou co uměl se a snát
dnes z nádraží vyjíždí motorák
a jen pár lidí vzpomene si snad ...

Hudební kritikové a odborníci o těchto textech tvrdí, že jde o běžný trampský motiv. Pro tyto pány asi ano, jim naše písničky připadají všechny stejné, ale pro toho, kdo jednou nahodí na záda toulavej dům, nikdy mu nemohou zevšednět refrény toulavejch vlaků, ranní rosy, pátečních odjezdů a nedělních návratů.

JAK DLOUHO HRAJES A SKLÁDÁŠ PÍSNIČKY ?

Písničky hraju asi 7 let a píšu asi 2,5 až 3 roky, jsem samouk.

MYSLÍŠ SI, ŽE SOUČASNÉ TRAMPSKÉ SKUPINY HRAJÍ HUDBU, KTEROU MUŽEME U CHŮU ZPÍVAT ?

No já si myslím, že současných trampských skupin je málo.

Spousta kamarádů se soustřeďuje na bluegrass a newgrass, takže trampských písniček kvapem ubývá.

BYL JSI LETOS NA PORTĚ, KDO TĚ TAM NEJVÍC ZAUJAL ?

Bluegrass Nova z Loučné nad Desnou, protože já hraju ještě na banjo a dokážu ocenit hru. Kromě toho si myslím, že dobře dokázali skloubit zpěv i instrumentální stránku, což je problém současných kapel.

Trampský písničkář se nevyhne /nebo by se neměl vyhnout/ řešení problémů svého světa ...

Já jednou u kolejí stál
a čekal kdo se mnou půjde dál
a vlak co vždy pár trampů přivážel
odjel a já tu zůstal sám.

Náhle spatřím je jak ke mně jdou
dlouhý mastný vlasy a flašku svou
z úst s cigaretou ozval se opilej smích
že prej vandráci jsou.

Já secdívám, že je vás tady dost
tak proč se nezvednem a neřeknem jim dost!
Vždyť opravdovejch trampů musí být víc
a co vy, vy neříkáte nic ? No to snad ne!

Já vám, že jednou přijde den
a všichni co jsme tady půjdeme ven
a nikdo z nás už nebude se muset bát
že bude zase vožraleckej den.

Všichni lidé se budou usmívat
dobrýho trampa by moh mít každý rád
my řeknem, že nejame ti co všechno rozbijou
my jdeme jen tak světem vandrovat.

tohle přece už není obyčejnej text. To je výpověď o problému, kterej je mezi námi a ktsrej kdybychom zakrývali. byli bychom sami proti sobě. Nebo ne?

JAKÝ MÁŠ NEJVĚTŠÍ ZÁŽITEK Z VANDRU ?

Já mám spíš odstrašující zážitky. Jel jsem jednou vlakem z Moravského Krumlova. Ten vlak měl jen dva vagóny a půlka jednoho z nich byla pro matky a děti. Ve stanici nastoupili vandráci, sedli si do kupé, jedli, hráli a zpívali a za dveřmi kupé stály v chodbičce maminky s malými dětmi !!!

MA NAPSÁNÍ PÍSNÍČKY POTŘEBUJEŠ OKAMŽITÝ NÁPAD NEBO SI MUŽEŠ PORUČIT, ŽE CHCEŠ PSÁT ?

Nápad musím mít, dokážu na sat dva texty za den a pak třeba dva měsíce nic.

VĚTŠINA SKLADATELU MÁ TOUHU VYTVOŘIT SI SKUPINU. MÁŠ TAKY NĚJAKOU TAKOVOU MYŠLENKU NEBO RADĚJI HRAJEŠ SÁM ?

Myšlenku bych měl, ale přsto raději hraju sám. S více lidmi se po hudební stránce nesnáším, i když bych bral menší hudební těleso.

NA CO VŠECHNO UMÍS HRÁT ?

Kytara, banjo /všechny druhy/, mandolína, basa, foukací harmonika.

UZNÁVÁŠ SKATULKOVÁNÍ HUDBY NA TRAMP, FOLK a COUNTRY ?

Venku by se folk hrát nemusel. Mezi tramskou a country hudbou určitě rozdíl je.

MÁŠ NĚJAKÝ DLUH, NAPSAT TŘEBA PÍSNÍČKU NĚKOMU NEBO O NĚČEM, CO SE TI DOPOSUD NEPODAŘILO ?

V současné době ne. Měl jsem tyto dluhy, ale ty už jsem dopsal. Po hudební stránce dluhy nemám, po finanční stránce je to slabší.

CO CHCEŠ DUCHAPLNĚHO NA ZÁVĚR ŘÍCI LIDSTVU ?

Když už někdo přijde poslouchat muziku, tak by tam měl přijít kvůli té muzice a ne kvůli něčemu jinému. To je asi jeden z velkých problémů v současné době.

Vám všem chci teď své díky dát
mezi vámi vím co je to kamarád
Přijde noc a já musím zase jít
sám se sebou a s myšlenkami být.

Kom z vás jsem snad nechtě ublížil
odpusťte vždyť nám zbývá jen pár chvil
a pak půjdem každý cestou svou
i já zas půjdu se svou kytarou.

Možná že jsem vás uměl rozesmát
kdo dyl mě zná ví co vám chci dát
Tím splácím daň za vaše přátelství
za to vše po čem toužím od dětství
Buďte veselí všem kolem bude líp
to špatné skryjte vždyť stačí jen chtít
a já půjdu s vámi vždy a hrozně rád
zas vím víc co je to kamarád.

Rozhovor uskutečněn v červenci 1983 v Heřmančích.

JAK JSEM VIDĚL „Welt triangel 83“

Vstávám s nasupeným výrazem ve tváři - na budíku svítí 5,30 a já jako ... někdo ... ještě dopisuju angličtinu. Snesu hodně, ale vstávání ráno teda ne - pak se mi najednou v hlavě rozsvítí - vždyť je dneska pátek a ještě k tomu 6.května - no jo zítra začíná Welt triangel. Odhazuji angličtinu v dál, sápu se po bloku plném poznámek a přemýšlím co ještě schází. Ve škole to nestojí za moc, stejně se na nic nesoustředím. Po dvanácté žhavím podrážky bot a pádím domů - ještě secvaknout všechna čísla Plantážníků, sbalit se a přemýšlet co ještě... Pak na první sraz na nádraží, na kterej stejně nikdo nepříjde - na chvílku domů a k Metelkovi. Za chvíli přijde Sam ze sauny a jedeme na nádraží na další sraz a vyřídít slevu. Paní v kase je nervozní a neochotná, ale zdrcujeme ji naprostým klidem a na srazu zase nikdo. Myšlenky bloudí až k té nejhorší variantě plné obav - akce pouze s pořadateli. Spánek ... Ráno trojnásobné zvonění, ale stejně mě musí Metelka z postele vytáhnout. Spěcháme a proto jdeme na nádraží pěšky. Hele plno kamarádů /známí i neznámí/, tedy i kamarádek /těch jsme čekali mnohem málo/, ale takhle je to perfektní. Ještě vystát frontu na jízdenky a rychle do vlaku. No to je gól!!! Fumas a tím pádem všechny dia-
pozitivový filmy zůstanou v Brně. Stojíme v uličce ve vagónu - mlátím si do čela a v duchu Tatu tituluji přílenavými názvy. Přichází výpravčí a odmávává to, v tom se vynořuje známá postava a naskakuje do rozjíždějícího se vlaku. Fuj, to jsem si oddechl. Stojím uprostřed a koukám kolem sebe - nalevo se rozeznívá kytara a kroužek starých známých z večerů Dálky proráží ticho. Na druhé straně to tak neznám - jééé ženský !!! Mlask, mlask i Pardon, to mám na něco dobrého chuť a tak snídám. Za chvílku už se mísí stereo produkce - zleva "slyším dunět kola vlaku, který má zpoždění" a zprava "se objevilo 7 statečných". Těch statečných co vyjeli je ale víc, zatím 26. U Třebíče se uvolňuje kupé a tak jej vyplnujem - připadá mi jako černá díra - pořád někdo leze dovnitř a pořád není plno - a hraje se dál. V Jihlavě vylézáme pochopitelně na druhou stranu. Zbývá hodina, tak se shromažďujeme a Víťa povídá o staré listině o sněžném muži, kterou objevil v klášteře Porta coeli - poslouchá nás dokonce i nádražní příslušník /a směje se - fajn/. Lidé se nám rozprchávají zjišťovat, zda se tu Yetti neobjevil. Zatím nevíme, ale objevuje se Fan s Radkou a Doktor, kterej v Brně přišel o 16 sekund později. Nalézáváme do vlaku /no vlastně jakej je ten 1,5 vagón vlak?/, vybíhá první číslo Plantážníka /bude se líbit? měsíc práce, ale to není podstatný/. V Cerekvi vlak stojí skoro hodinu - vybíháme na slunko a hrajeme Rubikovu kostku mezi cvakajícími aparáty a pohledy náhodných přihlížejících. Už je čas, tak rychle zpět a dojet zbylé kilometry do Mnichu. Koukám, koukám a mám hezkej pocit - na typickou jihočeskou krajinku si svítí slunko a my máme před sebou celý tři dny. Vyrážíme z nádraží do stejnojmenné vesničky a pak k velké Holné, což je hezky velký rybník s ostrovem Naxos uprostřed. U lesa se rozplácnem a poobědváme. Zbloudile letící šiška trefující číslu hlavu vyvolává bitvu. Před odchodem zkusíme sílu při hře Na medvědy - na povel HOP na strom a držet se a nepustit. Už to odpadá - naše Yettiklubové želízko v ohni Metelka však vychládá a studený pot vyráží do rudé tváře značí konec nadějí. A pak vydrží jen dva - Doktor a Jura. Tipy se přiklánějí střídavě na obě strany. Doktor leze výš. Prohlašují přesvědčivě, že když vyleze k první větvi, ponese všem bérly /v duchu si říkám "nesmí, nesmí"/ Nevylezl - nebyla už síla. Vítězí Jura a získává první cenu - stisknutí ruky /aparáty cvakají, mikrofon se žhaví/. Na hrázi potkáváme bandu dětí, Yettiho neviděly, ale jejich

vedoucí ano - před půlrokem. Pak nás s lišácky vychytralým úsměvem poslal hledat stopy do bažin. Nešli jsme - na bažiny máme Józina. Z hráze si to hrneme podél potoka Evženovým údolím směrem k Nežárce. Skupinky se trhají - jdu vpředu. Hezký údolí, ale vodu je tu v potocích špinavá. U Vydýmače odpočíváme a pátrací skupina jde pro vodu - po půlhodině čekání vycházíme jako pátrací skupina po pátrací skupině - vodu nacházíme, její hledače však nikoliv. Nakonec přijdou taky s vodou, ale o vzdáleného sirovočíkového pramene /z té vody je cítit síla/. Dva jezdci na koních a za nimi jdoucí hříbě nám krásně zpestří den. A jde se dál - cesta se táhne a najednou zjišťujeme, že jsme dál než jsme chtěli být - u Jemčiny. Z kasáren na nás vybíhají dozorčí a oznamují, že nás hledá nějaký kluk - podle popisu Luke. Setrvačně se sunem dál a hledáme místo na noc. Luke se přidává a je nás tedy konečných 30. Od Nežárky stoupáme k lesu s cedulí Vojenský prostor... Rozkládáme svá těla a batožiny. Na pasece navečer vzpláne oheň a u něho probíhají přijímací zkoušky na duostudium VUTR a ATRU. Zahajujeme testem z katedry Rychlých šípů /schválně jsem volil lehké otázky/ - pak vznikají trpaslíci, veršáky, vědecké teorie - hraje se, zpívá a výsledky jsou tu /někteří neprošli sítím/. Ale ti co prošli se nemusí radovat, ještě nemají titul v kapse. A hraje se dál a dál. Ve dvě jdu spát. Spím si, spím a najednou se probudím a na spacáku vlhko /hlavně, že uvnitř je sucho/, tak natáhnu igelit a spím dál. Mezitím vstává Sam a Víta a budí mě, že už jdou připravovat stopy yettiho a setkání s ním. Dávám jim mapu a sám si zkouším zapamatovat cestu. Prší - drobný jihočeský déšť. Nelíbí se mi to - takhle může pršet třeba týden a před námi jsou ještě dva dny. Šlapeme kalužemi, cesta nás vede podél řeky. Nějak se mi to nezdá. Když přicházíme k silnici je mi jasné, že nevím kde jsme a že je jedno kam půjdeme. Tak třeba vlevo, přicházíme do Stráže nad Nežárkou. První hospoda zavřená, jdeme se usušit do druhé. Vypadá to zle. Vyhazujeme druhého Plán-tážníka do davu. Potom jdeme s Clym hledat střechu nad hlavou. Náhodou /protože jsme si spletli dům/ oběhujeme dvě hodné paní, které nás nechají přespát na půdě /dobří lidé ještě jsou!!!/. Jenže Sam s Víťou jsou u Nové řeky. Jdeme s Metelkou pro náč. Co se děje kolem pantátismu zatím nevíme. Jdeme dlouhou rovnou silnicí a narážíme na zprávu /jděte do pískovny a koukejte za bagr/. Jdeme a nic nevidíme. Popravdě řečeno vůbec nevíme jak se k Nové řece dostat. Přicházíme k mostu a pod ním teče snad Nová řeka. Jdeme podél a obdivujeme se jak už v 16. stol. mohl vzniknout něco takového. Pak si to šinem lesní cestou a pochybuji o správnosti našeho směru. A najednou vyleze před námi rozcestí u památníku Emy Destinové a odněkud slyšíme Samův hlas. Z pod mostu se valí dým a je jasno. Kluci sbalí své věci a makáme zpět po červené značce /už podle mapy/. Rovná dlouze nekonečná lesní cesta nás unavuje. Vracíme se k lomu a konečně za bagrem vidíme obrovský nápis YETI /škoda, že ho nikdo z expedice neviděl/. Silnice nás uvede až do Stráže a tak se na dvorku dáváme do pojídání dílem svých zásoba dílem vynikající Clyovy kaše. Pak všechny zaženeme nahoru - je chybí Vendula a Luke /nepadla do řeky?!. Luke se objevuje a Vendula je nahoře. Dobrý. Nejdříve po usídlení na půdě Víta čte blahopřejné a oznamující telegramy z celého světa a pak nastupují vědci se svými teoriemi. Cly slibující celé dva dny pohromu trpaslíkářskému učení má teorii zdánlivě logickou, ale chybí jí některé základní věrohodné rysy /nechci to rozvádět - ale není v ní např. ani zmínka o trpaslících/. Zajímavě se montuje do diskuze Sam a Hum /taktéž zajímavá teorie, která se nejbliž přibližuje pravdě " ..sněžný muž se nás vydal hledat.. "/. Bráchova teorie yettihtů je podložena bádáním i výpočty, ale kde jsou trpaslíci? Raději nebudu ani odpovídat! Nakonec přiznávám, že jsem

si záhady vymyslel /hodí se to na zítřejší den/. A jde se spát. Zaléháme aze spacáku si povídáme. Kolik už bylo takových nocí? Co se tím vyřešilo? Možná nic velkého, ale pro pocit štěstí, dobré pohody a třeba toho, že chodí po světě lidi se kterými si můžu povídat celou noc až do ptačího zpěvu, že probdím noc /i bez toho hloupého alkoholu/ a přitom budu mít nepopsatelně hezký pocit /Věro dík!/. Takže spím asi hodinu a vstávám ospale do nového dne. Spěcháme na autobus. Přes menší zmatek nakonec přece jede a za chvíli nás vítá Třeboň. Jdeme k rybníku Svět, abychom uskutečnili Cestu kolem Světa. U lázní zůstáváme se zavazadly a všichni vyráží. My zatím připravujeme setkání se sněžným mužem. 3,5 hodiny trvala cesta kolem celého Světa. U moderního pomníku se setkáváme s yettim, který nám přinesl toto poselství :

Lidi, mějte se víc rádi!

To vám vzkazujeme my, yettiové. Vy se divíte, že se před vámi schováváme, ale vy byste šli tam, kde vládne nenávist, sobectví, závist, kde jeden druhého zabíjí? Tam, kde se ničí lesy a vody, kde se místo luk s květinami dělají betonové krabice sídlišť? Ne, zatím za vámi z našich hor nemůžeme, bojíme se vás. Ale strašně bychom chtěli za vámi přijít a žít s vámi. Vždyť žít tady na zemi pod zlatým sluncem je to nejhezčí co může být.

Mějte radost a hrejte si !

YETTIOVÉ .

Zakončujeme expedici. Je mi hezky - líbilo se mi tu. Člověk by asi neměl být s vlastní prací spokojen! Ale když něco uděláme a ono se to vcelku vydaří - mám dobrou pocit. Protože to děláme pro lidi a ne pro sebe. A cením si toho, že na expedici byli kamarádi, kteří ven teprve začínají jezdit. To si opravdu cením asi nejvíc, protože vím že hodně lidí by jezdilo ven, ale vlastně nemá s kým a nějak se bojí /nebo co/ hledat. A kolektivy dost nerady mezi sebe někoho vpouští /a u trampů je tohle problém dost aktuální/. Tak vidíte, už zase musím do něčeho rejpat. Jenže mně to nedá, protože si myslím, že o problémech se má vědět a má mluvit, aby se mohly nějak řešit. Nebo ne? Ale vraťme se k expedici. Procházíme Třeboní a na nádraží nám zbývá jen čekat na vlak. Motorák je plný a stojíme v uličce - tak se rozjíždí improvizovaná tichá pošta. Ve Veselí máme nějaký čas a tak se osvěžujeme. Další vlak nás vede až do Jihlavy / a potkáváme se s moc hodným panem průvodčím co nás vezl už v sobotu/. V Jihlavě se loučíme s Fanem a Radkou a máváme jim papírovými bankovkami. Rozbrnkává se kytara a po pár minutách se zpívá. Čím blíže Brnu, tím víc. Před Brnem už vagón hučí zpěvem a ani se nechce vystoupit ven. Je pondělí, pozdě večer a Brno nás vítá. Tak ještě podlední kousek toho našeho světa v podobě Rosy na rozloučenou a za rok zase A H O Y /tentokrát už s Flobertem, ale bohužel bez Fumase a Sama - no zkrátka zeleň má zelenou/.

/B E L M O N D O/

PRVNÍ OHLAS NA EXPEDICI

Ani teď po tolika hodinách od skončení expedice nevzpomínám ve zlém /a nikdy nebudu/ na dny plné vlhka a jeden den horka, dny plné překvapení. To, že sněžný muž, kterého nalezení bylo pro mě nejmilejším momentem vědecké expedice, byl objeven právě v kraji tak drsném, mě utvrzuje v tom, že ti nejhouževnatější tvorové získali svou pevnou povahu právě v prostředí, které klade na jedince velké nároky

Trapsavec 1983

ANEŽ JAK

YETI KLUB ZACHRÁNIL ČEST ERNA

Asi by bylo zbytečné se rozepisovat, že jde o soutěž trampských povídkářů a básničkářů. Letos se konal IX. ročník na kempu Severní Karolína za Dvorem Králové. Původně jsem chtěl napsat jeden článek a všechno do něj shrnout. Jenže jsem přišel na to, že těch zážitků dojmů a setkání bylo tolik, že by vydalo na celé jedno číslo.

VŠEOBECNĚ

V pátek jsme vyjeli - tedy já, Šuška společně se Skřítkem, Tapi /tou, která loni napsala Vařák a hřeben/ a David s Martinem /což jsou synové Rikiho a Tapi/. Liberečák si to šinul až do tmy a vyklopil nás ve Staré Pace. Pak kousek zpět do Mostku a za zvuku baterky co se projevuje jako Vendula při svém smíchovém záchvatu, nás cesta vedla do hloubi lesa ... najednou vidíme světylko, oheň a další kamarádi, na kemp prý ještě není odbočka a tak jsme zůstali spát ve stodole. Vlastně nejdřív kolem ohně se zpívalo, povídalo ... tak třeba Tapi:

"Kdysi v jedné slovenských novinách vycházela rubrika S modrou oblohou /vždycky ve čtvrtek/ a jednou se tam objevila zajímavá fotka - člověk v obrovském sombreru, v uzdě zapíchný deštník roztažený nad hlavou, dlouhý mantl skoro na zem, různě ověšen a pod tím titulek TOTO UŽ NIEJE TRAMPSTVO. Daleko větší legrace byla, že tenhle člověk byl náš dobrý kamarád, kterej s náma jezdil na plno akcí."

Když už jsme u té Tapiny, tak jak šla večer vykonat úkon, spadla do žumpy - prázdné, ale škaredě si prorazila nohu a vůbec se nepěkně potloukla. Nejlépe tuto situaci o den později využil Juan, kterej na ni jinak než "Žumpo" nezavola.

Spát jsme šli před třetí No a k tomu spánku snad jen to, že Šuška si uvázala síť na spaní na vrata stodoly tak perfektně, že při kontrolní zkoušce nosnosti se vrata počala zavírat a síť klesat. Ráno nás vytáhli ze spacáku kluci a kolem se začali trousit další a další kamarádi. Šuška s Tapi jeli s tou nohou do nemocnice. A když dlouho nešly, vzali jsme jejich věci a došli zbytek cesty na kemp. Odpoledne Briggi, která má vlastně Trapsavce na svědomí, rozhodla mezi nás všechny příspěvky. Něco tak strašného jako tohle čtení jsem snad nezažil. Ať se to zdá jakkoliv tvrdé, tak minimálně ze 3/4 bylo čtení strašně nudné. Oživení přinesla teprve diskuze nad příspěvky, kterou ... ale o tom v článku "Kam kráčíte psavci?"..

Večer jsme si povídali přes hodinu s Honzou Dobiášem - o tom zase v článku ... A Honza ...

Před desátou vzplál slavnostní oheň, u kterého proběhlo vyhlášení výsledků /to neotiskujeme, protože vítězné kousky se k vám už určitě dostaly/. K tomu hrála Bystřina a když bylo po vyhlášení řádně se opila - zní to drsně, ale je to tak. Osobně se mi zdálo, že kolem mně lítalo až moc slovo pivo a rum. Tramping je sice svoboda a volnost, ale ... No a tak jsme nakonec šli spát vlastně dřív než jsme čekali /ten oheň mohl být lepší/. Ráno jsme se probudili, nakonzumovali a začaly hry. Nejdřív hod vajíčkem, přičemž dvojice které si házečky se pořád od sebe vzdalovaly. A hned jsme měli štěstí - první placka je naše. V druhé soutěži - uplácání či vytvoření aněhuláka z čehokoliv, jsme se Šuškou zase zabodovali a druhá vítězná placka putuje do Brna.

V dalších soutěžích už byly výhry bez nás - takže ty hry - rakovina /kouření cigarety/, běh se svíčkou, střelba z praku a to vše pod vedením Juana. To už se začali kamarádi vytrácet a tak jsme šli i my. Poslední Ahoy a pak cesta na hrad Pecka, kam jsme se šli podívat. Trošku nás nebe navlhlilo. Na vlak jsme měli čas /aspoň já si to myslel/ leč dráha osudu se nespojila s dráhou ČSD a tak jsme

mohli vlaku jen zamávat. Na lesní cestě, po které jsme šlapali, dostaly Šuška s Elvírou tak otřesný záchvat - když nějaká ženská skoro hodinu mlčí je to zvláštní, ale lidi to je tak nádherný !!! Ty dvě totiž dokázaly víc jak hodinu neříkat si navzájem nic jiného než "...dobře, dobře, dob ...". Pak jel vlak, loučení a zbyli jsme jen tři - já, Kosma a Šuška. V Jaroměři nastoupil šerif TO Stvanci, kterej nám kromě zpěvu a kytarové hudby popovídal o Indiánských hrách, které jejich oáda pořádala. Co bylo nejzajímavější, že na jeho rukávu visel odznak Státní ochrany přírody. V Pardubicích jsme přeskočili na rychlík do Třebové, kde jsme čekali až do jedné hodiny. V Brně jsme byli kolem třetí. Stisknutí ruky, ahoj a domů. Někdo určitě může říct, že Trapsavec nestojí za moc, protože více jak 150 lidí je přece jen už nějaké množství, ale pravda to není. Ale to nemá cenu psát, každý máme možnost si to vyzkoušet a přijet. Každopádně je hrozně fajn poznat lidi který známe jen podle podpisu v Táborovém ohni ... Juan, Náchod se svým vlčákem Baronem, brdskej Houla s Máslem /což je taktéž pes/, Tapi, Sint, Lišák, Honza a spousta dalších ...

... nevitězně' příspěvky ...

NA OKRAJI

Co chceme nevíme
víme co nechceme
a někdy ani to ne
Ještě to s náma jde
Umíme
podat pomocnou ruku
když někdo z nás tone
Jenomže jak to rozeznat
přes vlastní spolykané andělíčky
přes mrak bahenních komárů
a přes zelenou mlhu
když se klesá
a děsivé sny z mariánky
místo růžových oparů
Ještě to s náma jde ?
Svědomí sešlápnuté do touhy nebýt
škrtnout se
vymazat
samí se sobě ztratit
Úniky od lidí
úniky z nesvobodna
úniky na hranici smrti
A když se zachce vrátit
čas zemí otočil
a najednou jsme vedle sebe
Tak znovu dál a hloub
zkusíme ~~se~~ odrazit se od dna
pokud nás bahno nepohltní
Dokud to jde takhle
jde to
jenomže pořád dokola
až je to kolapá
smršť
Ještě to s náma jde
ale my nejedeme
jame nesení

TAPI, Brno

Kam kráčíte psavci ?

V diskuzi se mluvilo jak o úrovni prózy, tak i poezie. Takže: V poezii narážíme pořád na problém samotných autorů, tedy toho, že malokterý čte pravidelně poezii. Dále se objevuje podceňování vázaného verše což je vidět v příspěvcích, které jsou až na výjimky psány volně. Na zajímavou věc upozornil Honza Dobiáš - srovnal totiž písničkovou interpretační šoutěž s Trapsavcem - v písničkách je vidět neustálý vývoj dopředu, špička se rozšiřuje, ale v psaní je to zlé. Jeho návrhem bylo zaslání pouze jednoho příspěvku, čímž by se zvedla úroveň. Bylo by třeba zvednout latku, protože podle Trapsavce si dělají o tramském světě názor i lidé, kteří ven nejezdí. Příspěvků bylo zasláno příliš /kolem 170/ - ne však kvalitních! Vždyť každý týden hoří hoří u nás spousta ohňů a čtou se u nich básničky. Už tam by se mělo začínat s kritikou, abych na Trapsavce nedocházely slabé příspěvky. Mimo jiné k problematice otiskování nejlepších Trapsaveckých výtvorů - je tu určitá možnost v edici Kamarád knížka tramské poezie, ale kdo ví zda bude zájem ji vydat /?!/ Honza sbírá to nejlepší a má v současné době 64 básniček z Ohně. A pokud jde o povídky - odborný kritik Sint přečetl jako vzor Lišákovu Spravedlivou kýchavici /a byla opravdu fajn, legrační, přesto se neumístila!/. Tapi podotkla, že humor má v povídkách daleko větší šanci než něco vážného. Několik hlasů bylo hned proti tomu /jako příklad uvedli Rekviem za Milicu, pozn. otiskneme v příštím čísle/. Dále se diskuze přenesla na počet možných stran na povídku - většina byla pro 3, protože jednáje málo. Povídky byly letos ještě mnohem slabší než básničky!!!

Taky se mluvilo o Trapsavci dál, protože příští rok Briggi chce skončit u X. ročníku. Zajímavě promluvil Hůza: "Trapsavec nerezonuje s podmínkami ve kterých žijeme. V době, kdy existuje tzv. Lesní zákon, kdy jsou problémy s povolováním takovýchto akcí, celého Trapsavce organizuje vlastně jeden člověk - soukromník. Asi by bylo lepší přenechat organizaci nějaké osadě nebo celého Trapsavce umístit pod nějakou hlavičku /tedy oficiální organizaci/. Načež to zahmčelo a několik těch konzervativních podotklo, že žádnou organizaci nechcú a že dokud není tramping organizace, nemůže se zakázat. Na tohle Honza odpověděl, že snad nezáleží jak se organizace jmenuje, ale záleží jestli dělá něco užitečného a že opravdu není důstojné takhle dělat vlastně celostátní soutěž

... nevitězne' příspěvky ...

VARIACE NA OBLIGÁTNÍ TEMA

Složitá je cesta otazníků
po které jsme se sami pustili
a se znamením romantiků
jste ve svém věku Dálkou opilí
Na kříži cest
se vedro s zimou míchá
nám zbyla vůle jít
vydrží ten kdo nikam nepospíchá
kdo umí Dálku
něžně uchopit
Nám směry nikdo nepřikáže
volnost je to co zbylo nám
a pro ni budem třeba v potu tváře
svou Dálkou táhnout ...
Bůhvíkam
My jsme se v Dálce narodili
když bude třeba padnem tam -
/únavou nebo až nám dojdou síly/
kam každý dojde
vždycky sám

JUAN, Náchod

... nevitěrne' přispěvky ...

HOREČKA

Omrzlý prsty
protínají siločáry skal
Šípavý dech trhal
nebetyčné ticho
Na zádech dluhy těch
co nedošli
svý smutky, zoufalství
a jdeš.

Vlásečnice krve
buší do sněžné pláně
Ozvěna odřených lan
přísátých ke stěnám.

Horečka sněžných mužů
s rukama plnými šrámů
odchází do sněhových jam
léčit si
zanícenou bolest.

/KOSMA, Brno/

A aby byla zpráva o Trapsavci úplná, tak v té předvečerní odborné debatě o psaní povídek a básniček, padlo několik zajímavých výroků.

Takže :

V různých časopisech a novinách jsou tisknuty daleko horší básničky než jsou tady ...

Cože? Udělat interpretační soutěž Trapsavce jako na Portě u písniček ? No tak to bychom mohli rovnou nazvat Juanův Náchod ...

To nejsou mikropovídky - to jsou drby !!!

PODZIM

Navlékám spadané korálky listí
které už stromy nemohly udržet
a melancholicky mi je hodily k nohám

Ne, nejsem vůbec smutná
vždyť spadané listí je něco z toho, co bylo
a být smutná - je tak trochu být sama.

/ŠUŠKA Brno/

... nevitěrne' přispěvky ...

... A HONZA ...

Když někdo řekne Táborový oheň, hned se nám všem vybaví jméno HONZA DOBIAŠ.

Na letošním Trapsavei jsem měl možnost ho aspoň trochu poznat blíže. Seděl naproti mě na kládě při diskuzi o trappsých básničkách a povídkách. Na krku modrý šátek s puntíky, zelená bunda, sympatický vzhled a zajímavé připomínky.

Když jsme pak s Kosmou se bavili s Honzou v lese o vandrování, uvědomil jsem si, jak je to strašně dobře, že máme člověka, kterej se za nás dokáže mlátit a kterej se snaží, aby celej tenhle náš svět byl lepší. Má k nám blízko, strešně blízko i když je trochu jiný. Smutný když říká, že se ven dostane málokdy - starostí plno, času málo. Bavili jsme se o Smrti na vandru /tedy o článku v MS/- asi je potřeba občas napsat něco tvrdého, aby si lidi uvědomili i nebezpečí. Další debata sklouzla na Spirituál kvintet. Honza: "Byly doby, kdy tahle skupina dělala vlastně víc osvětovou činnost. Učili lidi zpívat písničky nas svých koncertech. A když už lidi všechny písničky znali a zpívali cca je, přestali s tímhle vyučováním. Jenže uběhlo pár roků a obecně se vyměnilo a kolik lidí zpívá dnes? Už moc ne! Ale byl jsem v Praze v Lucerně na jejich koncertu k dvacetinám a tam byli i ti starší a zpívalo se od začátku do konce. Dnes je to těžký - to už je zase problém skandovaného potlesku. Určitě jste to postřehli - on už je na Portě jako doma Já myslím, že daleko větší odměna pro skupinu a zážitek pro diváky by byl, kdyby si písničky společně zpívali."

Pak jsme řeč stočili na mé oblíbené téma Rosu a myslím, že jsme se shodli ve všem.

Taky byla řeč o současném rozmachu amatérských divadel a hudebních skupin a v souvislosti s tím padl názor, že to tihle lidi dělají taky proto, že ve svém zaměstnání nenacházejí plné uspokojení a možnosti dobrého uplatnění. Dlouhou debatu jsme vedli o Portě před Portou. Tak nějak jsme si povídali s Honzou, ne s panem redaktorem, ale kamarádem, kterému kdokoliv může při setkání říct to krásné jednoduchý

A H O J !

... nevítěznej přispěvky ...

MY !

Jsme asi zřejmě boží
svět by měl padat na hubu
před naší vznešeností.
Umíme pukat zlostí
i fňukat nad údělem.
A když nám někdo hrozí,
cítíme hned svou záhubu
a nechceme postavit se čelem
Jsme asi zřejmě boží
s gloriolou vší pýchy
a cančákových cností.
Chceme být světu učitelem
pláčeme nad blbostí
a promíjíme vlastní hříchy
Jsme asi zřejmě boží
Kdo bude spasitelem ?

FENIK, Havlíčkův Brod

V příštích číslech Plantážníka se objeví vítězné Trapsavecké příspěvky z let minulých, které jsou určitě lepší než ty letošní!!!
Belmondo

Při četbě knížek o tulácích, kteří zavěšení do podvozků vagónů, kouřivali svoji vandrovní dýmku a pak přenecovávali pod rozpádlými mosty, aby další jitro je uvítala v jiném zapadlém koutě světa, rád nostalgicky vzpomínám na putování, ve kterém jsem se chtěl vyrovnat svým literárním vzorům.

Jednoho rána, kdy má mysl nebyla zatěžkávána problémy všedního dne a kdy naopak směřovala k vyšším povznázejícím se nad teplo rodiného krbu a pohodlí, jsem vyrazil vstříc neznámým dálkám. Má vybavení bylo souborem všeho nejlepšího, co kdy tulácký svět vymyslel. Módní kožené boty, které si od bojů na Píseči zachovaly zdravou nepopostelnou barvu - věděně jsem si připomínal jednoho z posledních majitelů, který je vybavil větracími průduchy a kápičky navozujícími atmosféru uvolnění místa každodenní potřeby - zelené pumpky, čtrnáct jsem na jediné kšandě, kožile a širák, vše živý obraz Hachkleberrého Finna, postavy ani nejmilejší. A zohu říci, že na takového šviháka byla radost pohledět. Také pohledům, kterými jsem byl okláními svědectví častován při cestě na nádraží, by se snad jen vyrovnala postelová scénka se svlečenou Brigitten Bardetovou. "To jsem blázen," konečně komentoval můj triumf bříchatý pán, jež dlouhé minuty a vypoulenýma očima němě obdivoval lehodnou chůzi "dobývatele dalek". Paní u pokladny, která drze žádala peníze za vlakový lístek, mě považovala za člena kabaretního souboru Rosmarýn a veselé se vyptávala, kdy budu mít další vystoupení. Marně jsem pak vzpomínal na svoji odpověď, když jsem uléhal mezi hovězí dobytek v nákladním vlaku, směr Česká Třebová. Třebová to byl courák, místo vně bylo habaděj romantika texaského honáka také nebylo k zahesání. A dále jsem získal dar nejpoctěnější - vůni českého venkova, která ve spojení se světáckým úsměvem zaručovala úspěch u krásk nejvybranějšího typu. Proto nic nebránilo sladkému spánku. Zato probuzení bylo dvakrát nevládné: Poprvé: vyhození z vlaku nádražním překladčem přerušilo můj prvolezecký výstup na Matterhorn mezinárodní herolezecké expedice. Podruhé: sjištěný fakt, že chevná stanice Dobruška byla srovná cílem mého putování, byl umocněn tím, že seznámění s místní krajinou s hlavou v kravinci nebylo příliš slavnostního charakteru. Však není nesnáze, se kterou by se chlap nevyrovnal. Hostinec, do kterého jsem se mezitím uchýlil, měl předností domova. Něco teplého do žaludku, něco teplého do jedné a pak do druhé nohy a zábava se nemohla nerozproutit. "Koukám, že jste dobrák o kosti," povídal vychrtlý štaugust, když dojel můj guláš. "A máte rád zvířata," nosál vzduch a posloužil si mým pívem.

Dobrý kraj, dobří lidé, ale přesto, abych nevypadal, že si jen tak nechám něco líbit, ostře jsem se na něho obořil: "Neslibte se, prosím, že vás obtěžuji, ale to pivo jsem si objednal já."

"Nic se nestalo, synku, a neomlouvaj se za každou prkotinu," bodře mě poplácal po ramenach.

Musím přiznat, že o další zábavu se více méně postaral výčepník s řečníkem, kteří, když po zavírací hodině zaslechli moje slova: "Peníze, toť marnost světa," s nevyčerpatelností lidové tvořivosti, se dali do veselého skotačivého hospodského tance, a řeknu vám, že ty variace, které jsem dokázal za tak krátký čas stihnout, by si záviděl i československý krasobruslařský reprezentant O. Nepela.

Těžko mi bylo loučit se s tak krásným krajem.

(SAM)

P O E T I C K É Ů C H Y L K Y

Jinotaj

Našel jsem mezi řádky jinotaj
on láká mne svou duchaplností
o skrytém významu zléčky přemítám

To ječné zabarvení neznámého slova
výrazně pedílí se na mém neklidu
pochopení vnitřně hledám znova

Náhly sluneční jas sídla rozumu
rosproudí krev a naplní mé obavy
bych své žití nevetkal do novodobé šatlavy

Reshlížím se kde pochopil mé myšlenky
křídím já jsem bez viny
a zahazuji jinotaj i noviny

V dílně jsme tehdy byli dva uční. Ten druhý byl o rok starší. Rudla se jmenoval. Nebyli jsme dobří kamarádi. Snad je tomu tak v každé dílně. Povinnosti navíc připadaly tomu nejmladšímu vždycky ponižující. V Rudlových očích i v jeho hlase jsem viděl a slyšel vysměch, v každém jeho slůvku bylo nějaké píchnutí. Kaše učení pokračovalo ve vzájemném hašteření a schválnostech, až přišla ta hrozná událost.

Mistr dostal zakázku: spravit plechy na střeše jednoho velkého čtyřpatrového činžáku. Vzal nás oba s sebou. Spíše jsme překáželi, mistr však hlavně chtěl, abychom poznali práci. Vpoledne šel s dělníkem na oběd a my zůstali na půdě u materiálu. - Já jdu na střechu - sykl na mne Rudla. - Já tady nebudu. - Začal stoupat po žebříku vzhůru... už je hlavou a rameny venku a je ozařen zlatým jasným sluncem. A to já mám zůstat tady v tom prachu a tmě sám? I kdepak! Škrábal jsem se nahoru za Rudlou. Vylezl jsem opatrně na lávku, která byla hned u vikýře a rozhlížel jsem se po střeše. Neseďl jsem si jako Rudla, ale procházel jsem se po těch lávkách a opájel se strachem, který ve mně vyvolávala ta úžasná výška. A pak to přišlo. Mezi dvěma lávkami byla asi metrová mezera. Mohl jsem ji překročit. Něco mi však našeptávalo: - Přeskož! Přeskož! - Stál jsem tak chvíli. Rozum a strach ve mně zápasily s tím silným úmyslem skožit. Bujná chlapecká krev zvítězila - a já skočil. Do smrti na ten skok nazapomenu! Do smrti ne! Skočil jsem, ale špatně. V rozrušení jsem si skok dobře nevyměřil, - chňapl jsem do prázdná vedle zábradlí, kterého jsem se měl přichytit - a už jsem se smýkal po šikmé střeše dolů. Úder pádu z lávky na střechu jsem necítil, ale zato mi celým tělem projelo bodnutí děsivé hrůzy. Propast dvorkůpod střešou čtyřpatrového domu se na mne rozštěbila. Snažil jsem se nějak zachytit, ale nebylo to možné. Marně jsem tlačil své dlaně na tašky, ubíhající pode mnou někam nahoru...

Pak jsem narazil špičkami bot na okapovou rouru. Trochu jsem se zastavil, ale setrvačnost těla vyrazila špičky nohou z roury a já se šinul nezadržitelně dál do propasti. Můj děs se zlomil v zoufalé odhodlání. Zlomil jsem se v pase, břichem jsem přešel okapovou rouru a v posledním okamžiku jsem se jejího okraje křečovitě zachytil oběma rukama. Pak jsem celým tělem visel se střešy dolů, moje nohy zoufale měvaly v prázdnou, tělo se kymácelo nad dvorem. Začal jsem znovu křičet. Myslí jsem, že volám o pomoc, ale Rudla mi později řekl, že to byly jen bezeslovné výkřiky děsu! Moje síly ochabovaly. Edálo se mi, že mně prasknou ruce. Rudla zmizel ve vikýři a za chvíli se opět objevil se silným lanem. Jeden konec držel v ruce a druhý spouštěl po střeše ke mně lano bylo dlouhé a padalo vedle mne se střešy dolů. - Tondo! Toníku! - úpěnlivě křičel. - Chyť se! Já tě přitáhnou!! Lehko se mu to řeklo, ale mně se těžko provedlo. Musel jsem se jednou rukou pustit, abych se mohl zachytit lana a omotat si je kolem zápěstí. Konečně jsem uchopil lano i druhou rukou. a Rudla, zlatý Rudla nahoře tahal a tahal, až mu svaly praskaly... Když jsem byl už skoro u lávky, roztřepal jsem se jako stížený zimnicí. Také se mi udělalo špatně od žaludku. Rudla mne posadil na lávku, oslova mne k ní lanem. přitahoval. Za chvíli jsem se vzpamatoval a bez nehody jsem se dostal na půdu. Jak se mě tam, panečku, najednou líbilo! Jak to tu bylo bezpečné a krásné mít zase poctě nohama něco pevného!

Je jsme se s Rudlou stali po té hrůze nejvěrnějšími kamarády, to jistě nemusím dodávat. Už nikdy jsem mu v ničem neodpočoval. On zase na mě nechal dopustit a pomáhal mi, kde mohl. Tu a když já byl v posledním roce učení a přicházeli noví učňové, nechal jsem jim nikdy znát, že jsem něco víc než oni, naopak ulehčoval jsem jim jejich začátky, jak jen to šlo.

Halo, halo, hlásíme se vám přímo ze závěrečného vojenského cvičení dvouleté přípravy studentů.

Před námi se rozprostírá malebná krajina vojenského cvičiště s naší táberem tyčícím se pahorkem a přilehlým smetištěm, všude se usmívá zelená barva svým typickým khaki-smíchem. Ano, právě tady na nás dýchá atmosféra přátelského soutěžení mezi dvěma jednotkami.

A už se nám představují. Naše první-vedená majora Prčíkovem. Správný chlap na správném místě, nezná žádných diskusí, ani rozumných-ty by především byly po jeho úroveň. Až do nebeských výšin doletávají slova porozumění nadřízeného a řadového vojáka:

"Je mi z vás na blití, studente." "Rozumím soudruhu majora! Ač malého vzrůstu, přesto jeho autoritativnost působí na všechny bez výjimky. Občas se stane, že jeho rozkazy dokonce někdo plní. Mazací guma při utváření takového mozku hrála zřejmě velkou úlohu.

A tu už přichází druhá jednotka pod vedením kapitána Krhoupa. Ostře rýsy, malá rozkaszovačská očka. Tvrdý chlap tento Krhoupa stružný a jasné povely vyžadují přesné plnění. Svého mužstva nikdy nepřenechá.

Ne, sobranka ještě není úplná. Náčelník tohoto podplukovník Mates, mistr světa ve všech disciplinách duchovních, sportovních, a poslušně poslouchá příkazy svých vlastních mužů. Major Janáček, kterého nazývá každého druhého dalšího poslušně, až na vytáhlé cirkulujícího mezi řadovými, že jeho první ranou vůči režimu.

chápou Krhoupa. Ten přesná stružná upínacích převrácených souhry.

cevat, by za války Prčíkov souhlasně

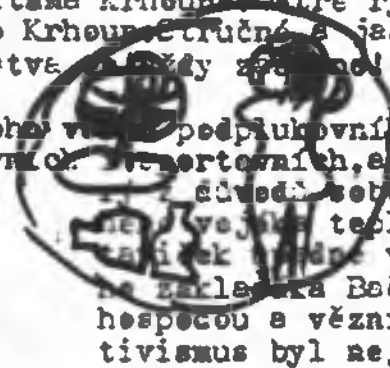
centimetrů od stanu, stánek, kolíky kelmo zatluout. A nebo, že by né? Dva pohledy a upřesňující velitelův povel: "Tomu říkáte jednotnost? Podívejte se na druhou jednotku, znovu opakují: Rýmu totiž stružku vyhloubit hned u stanu, kolíky žilmo zatluout."

Drama se neustále odvíjí.

Která z jednotek dosáhne nejvyšších met vojenského soutěžení? První dělá další krůček dopředu. Nástěnka, z trámů pracně ztloučená, se před stanem pyšní svojí prvotností. Ani ta však nesplňuje přísné požadavky velitelovi jednotnosti, takže následující povel "Sbourat" vyvolává jen bouři nadšení. Těmhle cestou se musíme dát, JEDNOTNOST, to je to pravé. Jenom vojenská jednotnost nás povede k vítězství tohoto náročného soutěžení. Změnit si jména v jedno universální, změnit si obličej, jak by to bylo krásné, kdyby se každý z nás jmenoval Vojnomil Zelený. vážil by 65 kg a v obličejí měl bezvýraznost ochránce vlasti. A tu opět přichází Prčíkov, druhá jednotka postavila nástěnky, ano, nejame iniciativní všechny se nás musí říkat dvakrát, i v takových prkotinách jako je postavení nástěnky zaoctáváme za Krhoupana.

V tomhle duchu se soutěží naprosto ve všem, aji jak si kdo umyl nohy.

Nástupy na stravu, jestli to není odvážné té směsi pochutin s přešlou lůtou a spřídevkem plesnivého chleba tak říkat, jsou největší bolest sama. Trochu lesku jim ubírá fakt, že do poslední chvíle nejde rozeznat jídelna od latriny, které se naprosto zápachem blíží. Spíše to vychází lepe pro latrinu.

Vlastní zaměstnání je vedené zkušenými pedagogy, kteří si během dlouholeté praxe vypěstovali pravidlo: "Nevíš-li, zařvi. Vyřkneš-li blbost, bojuj za ni do posledního dechu."

Například majoru Prčíkovovi v průběhu téže vyučovací hodiny se tajuplně proměnila odborná fakta a nemohla se za každou cenu ustálit. Jakákoliv upozornění v tomhle směru jsou ukládána výrokem o našem nepochopení cílů závěrečného soustředění.

Nebo major Janáček mistrně ovládající taktiku protichůdných rozkazů se tu a tam blískne větou typu "Ty se budeš bouřit, ty jeden teplouši, já se jmenuji Janáček a tebe pošlu na vlastní náklady domů a to během pěti minut a klidně ti ještě zaplatím cestu

Soutěžení nekončí ani po zakončení zaměstnání. Nápad, s kterým přijde jedna jednotka, musí realizovat druhá. A přitom je jasné, že si mužstvo samo neustrahuje život, ale že se jedná, ale že se jedná o výmysl velitelů, jež snažíce se vyvolat nevraživý boj mezi jednotkami, vidí již v duchu velké převie.

Jednoho rána se skví před stánem Krhounů osamocený nápis, dobře viditelný z dalekého okolí. V písku vyskládáno heslo "ZA MÍR BOJUJEM" bylo pro nás předzvěstí další práce. A skutečnost nenechává na sebe dlouho čekat. Dostáváme rozkaz vytvořit něco podobného a sám Prčíkov navrhuje originální "MÍR UHÁJÍME"! Rozkaz jsme s obětavostí provedli a nápis vyskládali ze zátek od láhvevých limonád. Velký šéf Mateš však na poradě po dvouhodinové rozpravě rozhodl, že se jedná o kýč. A tuto myšlenku poslal služebním postupem dolů. "JE TO KÝČ" volal Prčíkov na schůzi velitele jednotky a veliteli jednotlivých čet, "JE TO KÝČ" předávali velitelé čet velitelům družstev, "JE TO KÝČ" se ozývalo ze všech stran. Ano, samozřejmě, máte pravdu vy nadřízení, co bychom mohli vědět my ubozí pěšáci na vaši skvělé šachovnici.

Když usínáme, necháváme si s zdát o svých manželkách či dívkách, doufáme, že ke konci "VELKÉ PAKA-RNY" nám nebudou dávat do čaje tolik bromu.

Prote nás nechte snít...

SAM

Karel Čapek

BAJKY A PODPOVIĎKY

Kotto: Jeden inženýr psal, že by se skály v okolí Prahy hodily
km vybudování krytů pro pražské obyvatelstvo.

VE VĚKU PODZEMNÍCH KRYTŮ

Když se pováží, že někdejší lidstvo stavělo své příbytky nad zemí!
jaké to byly primitivní doby!

STAVEBNÍ KOMISE

Vaše jeskyně je zdravotně závadná. Vniká do ní vzduch.

VĚDA

...tehdy se ještě učilo, že atmosféra země je složena z kyslíku,
vodíku, dusíku, a vzácných plynů. Hrozné! Taková nevědomost!

DÍTĚ

Mami, co to je "ty modravé hory" ?

MORÁLKA

Ukazovat tvář je necudné. Žádné slušné děvče nesmí nikdo vidět bez
plynové masky.

MATKA

Co to váš kluk provedl?
Ale málem by byl, uličník, vylezl na povrch země!

ČTENÁŘ

Čemu se tak směješ?
Ale tadyhle čtu ve staré knize nějaké líčení přírody.

DOMÁCÍ PÁN

Nezaplatíte-li činži do týdne, vyhodím vás z toho suterénu na
slunce.

PŘEPYCH

Člověče, to ti je luxus! Oni si dali ve své jeskyni udělat umělé
krápníky!

STĚHOVÁNÍ

Mně doktor nařídil změnu vzduchu. Tak hledám jeskyni někde v per-
mském útvaru.

ZÁVIST

Copak ten! Ten dostal z protekce kvartýr ve Vinohradském tunelu.

POMNÍK

K čemu to bude, tahle šachta?
Tam bude slavnostně zasypán podzemní pomník našeho Vůdce.

IDEÁLNÍ BYT

A krysy tu nemáte?
Kdepak! Tady by přece žádná krysa nevydržela.

ROZDÍLY

Nejlepší bydlení je ve vápenci. Žula je trochu studená a tmavá.

SOUSEDKY

To je hrozné! Vzduchu zase přidražilo.

VZPOMÍNKA

Tak už je tomu rok, co jsme nebožtíka tatínka pochovali na povrch země.

JESKYNNÍ LIDÉ

Koukej, já jsem tady vyhrabal nějaké prastaré ohniště.
Ale jdi! Že by už někdy dříve bývali lidé na tak vysokém stupni kultury, aby bydleli v jeskyních?

KANALISACE

Že ti hloupí lidé dřív stavěli tak úzké chodby!

POTAPEČI

Ženo podej mi skafandr, já se jdu vynořit.

CHLAPEC

Tatí, co je to mír?

Nevím, neptej se mne na takové hlouposti.

MYTHUS

Že se někdy žilo nahoře na zemi? To jsou pohádky

ROKU 2200

Největší vynález poslední doby! Nerezavějící pazourkové nástroje.

ROKU 2500

...vrátil se a tvrdí, že se tam nahoře, na povrchu země dá docela dobře dýchat.

Dejme tomu, že může? ale co tam, člověče?

LIDÉ

Je to, pene, trápení. Já musím co chvíli zahánět kluky, aby netrápili mého psa.

To já zas musím zahánět psy, aby nehonili mou kočku.

A já musím na zahradě střílet kočky, aby mně nehonily ptáčky.

A já musím střílet ptáčky, aby mně nesežrali třešně.

PAPUŠE

Já nešťastná! Být pořád pohromadě s tou druhou, s tou rajdou, s tou hloupou bačkorou! Nebýt jí, mohla bych dostať párú něco lepšího...

STŘEVLÍK

Je jediný zákon života. Jediná morálka! Jediná moudrost: Buďte tvrdí!

JESTŘÁB

Cože, ukrutnost? Boj o život, pane, je vždycky legální.

PLCH

Je třé tříd tvorstva: plchové, zvířata a rostliny.

DĚLBA PRÁCE

Už se budu na vás dívat, jak pracujete, a vy se zase budete dívat na mne, jak jím.

HADR KA HOLI

Točit se po větru? To ne, ale musí se jít s duchem doby.

TRUS

Jsem nerost? Jsem živočich? Jaký životní problém!

NEGŘI

Spálili jsme vesnici Twi. Naše vítězství je nový list v dějinách lidstva

KRAVINEC

Plesk! Tak, teď jsem plně rozvinul svou osobnost.

HNĚDÝ MRAVENEK

Svoboda mravencům! Celý svět mravencům! Ovšem, nesmějí to být mravenci černí.

Václav Hrabě

BLUES PRO BLÁZNIVOU HOLKU

Pánové
věčně skeptičtí a přezíraví
kteří své smutky vážete do kytěk
a znáte už život nazpaměť
jako verše svých kultivovaných přátel
upozorňují vás
tohleto není přípitek na vaše zdraví
Pasáci poezie
Koštěři metafor
To není pro vás
to co já dávám do placu
To jen pro skutečné lidi, které jsem poznal
budu teď chvíli dělat paňácu
Toto jsou verše pro dělníka Petra
který mě učil dělat s lopatou
a dělit se o chleba a cigarety
Pro dědu socana
ani v sarti nebyl bohobožný
Na památku mé tety
které sedm let oč rána do rána
čekala až se ten její vrátí z vojny
Pro muže z Ukrajiny, který prohlásil, že války už nemusejí být
Pro jednu bláznivou holku kvůli které jsem se naučil hrát jazz
toulat se po nocích. nebýt spokojený, nemít klíč
Pro betonáře Albertýna. Vidím ho jako dnes
říká "Nikdy nespi s holkou, kterou nemáš rád"
Pro mistra z rybárny - poznal Paříž
Josephinu Bakerovou
a hlad
Pro Milea Davise, pro ten večer kdy jsem poprvé uslyšel
trubku plnou vzlyků
Pro prodavače červených a žlutých limonád
v kiosku na Perštýně
Pro krásnou ženu, která strávila své mládí v Ravensbrücku
pro její předčasné vrásky
Pro jednoho malíře, jeho šašky a krasojezdčyně v černém flóru
Pro dělníky, kteří dláždili ulici mé lásky
Pro slepého kamelota Večerní Prahy v pasáži Světlozoru
Pro holky tančící charleston ve sklepě pod Národní třídou
Pro párkaře Karla a jeho ruku hnijící někde u Madridu
Pro Modiglianiho a Parkera - oba umřeli v bídě
Pro vousatého Fidela, který řekl: "Demokracie- to je rozdat zbraně
lidu"
pro rudoarmějce zabitého u nás desátého května tisíc devětset
čtyřicet pět
pro tu dívku s plovým copem které se nevrátí z takové dálky
pro všechny, kdo ve svých rukou nesou tento krásný
ztřeštěný a jediný svět a pomáhají mu kupředu přes klatby
papežů a sliny velkozlodějů. přes všechny strejčkovské demokracie
mory
a
války

/STOP TIME/

NAPSA FLOBERT

1. Až přijдете sem k nám do Jeftonských hor
a uvidíte Yettiho jak choří po Wig Horn,
tak nemějte z něho strach, vždyť je to kamarád
a klidně běžte za ním, on už ví co a jak.
On ukáže vám všechno svoje tajné místa,
kam lidské nohy nevkráčí po celá dlouhá léta.
On ukáže vám velkou horskou zimní krásu,
až si v duchu řeknete "Tak teď tihle já žasnu".

R: YETTI to je sněžný muž
YETTI to je správný muž
YETTI to je náš kamarád
YETTI to je počoda,
YETTI to je příroda,
YETTIHO kdo zná tak ten se má.

2. Až půjdete domů z těch Jeftonských hor
a otočíte se zpět, tím směrem na Wig Horn,
tak uvidíte Yettiho, jak tam stojí sám
a jak vás z vršku mává svou tlapou na pozdrav
Tak si jistě řeknete, že tady je krásně žít,
a že byste sem chtěli ještě někdy přijít.
Yetti ten vás všechny tady vidí rád,
vždyť je to přeci náš společný kamarád.

R: YETTI.

.....
.....

Flobert chtěl textem téhle svojí písničky nás všechny pozdravit na expedici Welt triangl 83, jenže cesty poštovní jsou složité a příspěvek přišel pozdě.

No a my nás tímto pozdravíme Floberta, který se na 3. vědecké expedici Yetti klubu 1984 už určitě objeví.

BÁSNICKY OD LIDKY

Hledání

Až přijdeš
a já budu spát
zaťukej zlehka
a řekni všem ptákům
že stačí

aby nabrali
vodu do džbánku
květ do vázy
hvězdy do očí
a zlaté kapky
z modravé oázy
Nesli až k horám
kde se snad
najdu

Znovuzrození

Kaláš
na zem
je tvrdá
a bolí.

Lidé
jdou kolem
šlapou
po ní.

Noha
zanáčkla
mravence
do trávy.

Vstaň.
I slunce
lenně
vstává.

Oslava

Srdce chce zpívat
ústa však neumí vyslovit
co oči nabraly si
do svých studánek

Vzpomínka na Tetry

Do očí něhu nanosím ti,
v bažohu plné lesní krásy
ti přinesu pár hadříků.
Jsou plné hvězd a vodopádů
i nočních tich
a malých pádů
a to je vše
co mohu dát.

Co ti dám k svátku

Neumím dávat drahé dárky,
holící strojek, ba ani košili.
Pár lesních jahod a knížku pohádek?
Máma by řekla, vždyť se to nehodí.

Chees, dám ti k svátku svůj volný čas.
Anebo -
veselou bálaďu,
pěkně se na tebe usmiju.
Nastavím dlaně s kyticí kopretin.
Nebo si zajímem do cukrárny
na vanilkovou zmrzlinu?

A jestli se ti to zdá málo,
pak chvíli počkej.
Až proměníš se v dítě.

Neboť jen ono dokáže se radovat
třeba i z pouhého rezavého klíče.

Studánka

Jsem studánka.
Z křehkých kapek vody.
Z dlouhého čekání
z tichai zpěvu
jsem i ze smutku.
Jsem až po okraj naplněná.
Čekám jen
kdo vypije se mnou
první doušek.

Bolest

Duše lidská.
O trn se píchla.
Krvácí.
A pláče.
Je zranitelná

Až otevřeš do člověka dveře.

Ty oči lidské,
co na stráži jsou každou chvíli.
Pak poznáš jeho bohatství
a touhu po štěstí.
Přede mnou včelky
z květů
sladký nektar pijí.
Tak jako člověk
života chvíle miluje.
Tu zdá se mu -
svět neustále krásný je.
Pak žít se chce
a stále žít.
A lásky nektar věčně pít.

Oči a rákosí

Znáš jen ty lidské oči
zvědavé
jak hvězdy na nebi
když večer se na obloze
rozsvítí

Hoří snad
i plakat umí

a při vzpomínce
se z rákosí
dvě perličky
vykutálí.

Srdce

Srdce své
na dlani
ti nesu.

Pokládám
do něj
vůni hor a lesů

Smíš si jej
odnésti domů.

Slzy

ty dokážou
ze srdce vyplavit
nenávisť
strach

A
pak po nich zůstane
jen čistá kapka
z n o v u z r o z e n í

DVOJÍ VOLÁNÍ

Letíme už pět let
a zapomínáme na náš svět
Už jsme ho dlouho neviděli
co jsme na volání odletěli
Kolem nás jen černá tůň

A kdo má volnou chvíličku
vzpomíná na svou maminku ...

Dál a dál, kolem nás je prázdno
vesmír pohltit nás

Dál a dál letíme
a zastavil se čas
Volání o pomoc žene nás
neznáme bytosti volají
Vyslali signál do kosmu
a s nadějí čekají

Prý tam na té planetě
se má něco odehrát
Prý tam na té planetě
se o jejich osud bude rvát

A kdo má volnou chvíličku
vzpomíná na svou maminku ...

.../--/--/... Volá Země, volá Země !

Vraťte se domů !

Začala válka ! Volá Země !

Pomozte !

Komu?

Tam v souhvězdí Vah
tam někdo čeká nás
s nadějí v asisrůci
zrcadly asidalekohledů
asi vyhlíží nás.

Dvě války, dva mory
Dvě planety a její dvě kůry
Dvěma v planetám teď popraskají
Teď už je zbytečné

že nás zpět volají

A kdo má volnou chvíličku
vzpomíná na svou maminku ...

Máme se obrátit nazpět
a umřít tam s nimi ?!
Kdo bude za nás requiem pět ?
A nebo dát se dál a dál,
letět a hledat planetu
podobnou té na níž jsme žili ?

/ CLY /

Experimentální- poezie

POCIT PANTOCID

Žízni zlomen jak beduín na sahaře
potí se mi bez vody obě tváře
Do první kaluže ešus vrhám
z posledních sil tělem trhám,
tabletů v vodu mrskám
a v křeči jen prskám
Saju, páju, saju, piju
a už zase žiju, žiju, žiju
Však žaludeční pocit strašný mnou zmítá
střežba natahuje se a cosi ve mně lítá
Najednou zjišťuji - to není ledažáký žaludeční pocit,
to je pocit Pantocid !

CO SI MYSLÍM O POSLUCHAČÍCH EXPERIMENTÁLNÍ POEZIE

Nádražím lyže nes a krosnu plnou soli
pod tíhou její kles a zaklel moli, že jsou volí !
Nádražím sůl nes a krosnu lyží plnou
pod tíhou její kles a dodal hrnu si to k Brnu.
Nádražím tíhu nes a sůl plnou moli
pod krosnou svou kles tam k zemi, tam dolů.
Nádražím zemi nes a voly plny krosen
pod Brnem sklesle kles poezií mou úplně zkosen.

POUČENÍ:

Nebojím se toho, vím že to bude mít dohru
vhlédem k záměně volů
a neberu to vůbec jako prohru,
vždyť doteď vydrželo poslouchat mě tolik moli!

ZAHRAJEM SI NA VOJÁKY

Všichni krásní v jitru vlahém
připraveni bojovati s vrahem
stojí muž tu vedle muže pevně
chtíc zabrániti vpádu nepřítele ze vně.
Všechno co se děje přísně tajné jest
imperialistům ukážeme naši pěst
na nás neušijí žádnou lest
neb jak nám POUČENÍ velí
musíme být stále bdělí

/BELMONDO/

PO UZÁVĚRCE

Nocí temnou
jeden s jednou ...

POUČENÍ:

Je-li to v tvé moci
pracuj ve dne v noci!

/kolektivní - FUMAS, METELKA,
ŠUŠKA, BELMONDO/

NENÍ VŠECHNO ZLATO, CO SE TŘPÝT!

PODLE PÍSENIČKY KLADENKYCH „HOPTLOP“ NAPSAL VITA, NAKRESLILA PETRA

AVÍVALI JSME TENKRÁT VČER Z PODHORSKÝCH
LESŮ PO ŘECE DO NÍŽIN NA PÍLY

I ZADNÍCH VESEL JSEM STÁVAL
JÁ A HUJ KAHARAD TOM

VPŘEDU ŘÍDL NÁŠ PARTÁK
A S NÍM MALICKÝ A NEJ-
MLADŠÍ BOB

VY PARCHANTI TAM VJA-
DU, ZABÍREJTE NEBO
NAJEDETE NA TY ČER-
NÝ KAMENY.

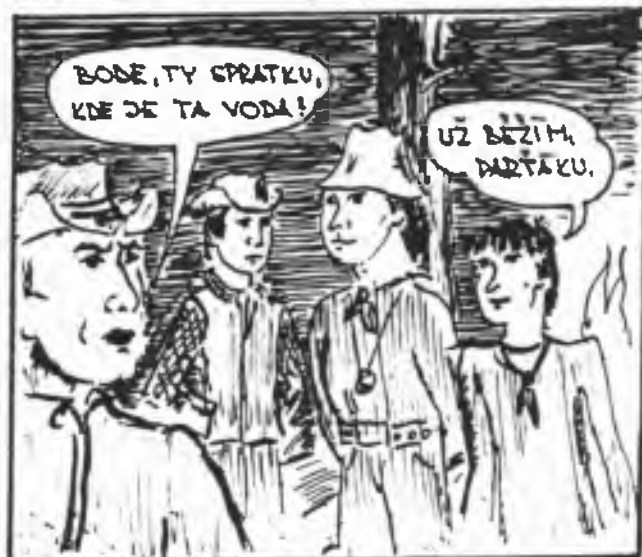

TY TRASORITKO, TY TAKY MAKEJ
NEBO TE SBÍZIM DO
TY VODY.

DOPRAVA, DOPRAVA, VY BURANI,
JINAK Z VÁS STANOU KŮŽI.
JEDEME NA PŘEDÍ.

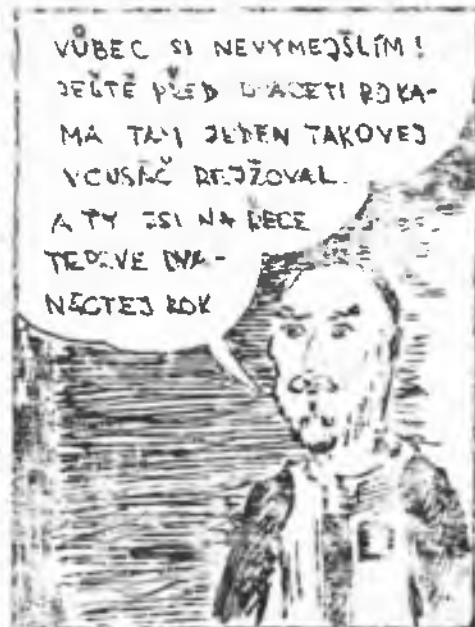

KAZDEJ VEČER SE VORARI
SESEDLI KOLEM OHNĚ U BOU-
DY NA HLAVNÍM VORU A NEJ-
STARŠÍ, KTERĚT UŽ KDECO ZA-
ŽILI, NAM CUCÁKŮM VYPRÁVE-
LI PŘÍHODY Z HLÁDÍ.

KDYŽ JSEM ZAČÍNAL JAKO MALEJ KLIK JEZDÍ-
VAT S VORAMA, PŘISTÁVALI JSME TEHDÁ
STEJNĚ JAKO DUES NA NOC U ŮSTÍ BÍLÝHO
POTOKA. A TEHDY ~~VEŠTEREK~~ V TECH BOU-
DÁCH, CO UŽ Z NICH ZBYLY JEN TROSKY
PODELE POTOKA ŽILI ZLATOKOPOVÉ A BEJ-
ŽOVALI Z PÍSKU ZLATO. ALE CO JÁ
PAMATUJU, UŽ JICH TAM BYLO JEN PÁR,
JEN TI NEJOTRLEJŠÍ.

VE VŽÁCHNÝCH CHVÍ-
LICH VOLNA PŘI DEL-
ŠÍCH ZASTÁVKÁCH JSME
OBČAS VYRAZILI DO
OKOLÍ ŘEKY, KDE
JÍME HELE SPOUBTU
KAMARÁDU.

A PAK PŘISLA DALŠÍ CESTA PO
ŘECE A ZASTÁVKA U BÍLÝHO
POTOKA.

příští 5. číslo

Plantážníka přinese

- úvodní zamýšlení
- fotoseriál plný vzrušení a napětí "Čachtická vražedkyně"
- klepy v odevšad
- Velké cena za jakou cenu ?!
- sport zvaný windsurfing aneb kterak jsme se pokoušeli o prkno
- povídání o trampské hudbě
- snad už konečně 1. část seriálu O zemi na východě
- další trpaslíkářské zprávy
- o zážitcích z letního vandrování
- zamýšlení nad dálkovými pochody

a to již 28. října 1983 na velké trpaslíkářské akci

UPOZORNĚNÍ STUDENTŮM VUTR

Na základě rozhodnutí č. 21 / H₂ SO₄ jsou studenti přijatí na VUTR povinni vykonat v době 28.-30.10.1983 povinnou odbornou praxi při budování Naučné stezky trpaslíkářské. Účast je dobrovolná, v případě neomluvené neúčasti /jako omluvenka bude uznáno pouze vlastní parte/ budou z této vyvozeny patřičné důsledky!!!

V rámci této podzimní aktivity studentů proběhne také slavnostní imatrikulace všech přijatých uchazečů.

POZOR !!!

Zájemci o studium, kteří z různých důvodů nebyli přítomni či neuspěli při přijímacím řízení mají možnost vykonat v tomto termínu přijímací zkoušky.

Upozorňujeme studenty, že na vydání studijního průkazu /indexu/ je nezbytně nutná jejich fotografie !!!

Vysoké Učení trpaslíkářské
Brno

VUTR

A A A A

PIŠTE O PLANTAŽNÍKOVÍ

Kamarádi a kamarádky!

Máme takovej názor /možná blběj, ale svůj/, že každý by měl mít určitéj postoj k různým věcem kolem sebe. Ale když si na prstech ruky spočítáme kolik z vás nám napsalo, co si o Plantažníkovi myslí, tak se nám zdá, že mnozí z vás vlastně žádněj názor nemají! Nebo nechtějí mít! Dokažte nám, že to tak není a pište:

Myslím, že by se tu mohlo psát i o jiných směrech než je kompský. Ml už se týče hudby, myšlenek, historie, i současného stylu života lidí. Protože ORTODOXNÍ je neinteresantní krájící slovo, ale pěkně hloupá slovačka.

Ag. def.

Čouhlasím, a proto pochvalně hodnotím zařazení např. nám tak blízkého tématu "O velké pakárně", ale i původních básní, ze kterých se daří vybrat některé opravdu pěkné, převedeny "komix" JH

